

Arrest

nr. 95 793 van 24 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Het door verzoeker niet-betwiste feitenrelaas, zoals weergegeven in de bestreden beslissing luidt als volgt:

“U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn. U bent een praktiserend christen. Uw vader behoort tot de Igbo etnie en uw moeder behoort tot de Isa etnie. U werd op 17 juni 1989 geboren te Owerri in Imo state. Toen u nog klein was verhuisde u met uw familie naar Kaduna, in het noorden van Nigeria. Uw broer overleed er in 2001 tijdens onlusten tussen christenen en moslims. Daarom verhuisde u met uw familie naar Benin City in Edo state in het zuidwesten van het land. Toen uw vader daar in 2003 overleed besloot uw moeder om samen met u en uw zus terug te keren naar de geboortestreek van uw vader, namelijk naar het dorp Ugbomire, vlakbij de stad Owerri in Imo state, in het zuidoosten van het land. Daar huwde uw moeder met de broer van de koning van het dorp. Kort daarna, in januari 2005 overleed de koning van het dorp, Iguene genaamd, in een auto-ongeval. Het hele dorp was verrast

dat de koning overleed net nadat zijn broer getrouwd was met een nieuwe vrouw. De dorpingen begrepen het niet en raadpleegden daarom de dorpspriester die als orakel fungeerde. Het orakel zei dat u en uw zus heksen zijn die de koning gedood hadden omdat jullie de troon wilden overnemen. U en uw zus werden gefolterd. Uw zus overleed aan haar verwondingen. U werd meegenomen naar het 'slechte woud' dat niemand levend kan verlaten. U werd vastgebonden. Na 7 dagen zou de koning begraven worden en zou u op zijn graf geofferd worden. Een jager uit het bos hielp u echter te ontsnappen. U vluchtte en na twee dagen reizen kwam u aan in het dorp Esa in Edo state, in het zuidwesten van het land. Daar leefde u van 2005 tot 2008. Men bleef u zoeken, maar u leefde ondergedoken. U ontmoette Patrick, een familielid, die u aanraadde om het land te verlaten. Op 5 augustus 2008 verliet u Nigeria. U trok door de woestijn naar Libië. In oktober 2008 werd u gearresteerd door Libische soldaten. Gedurende 4 maanden werd u opgesloten. Vervolgens ging u per boot naar Malta, waar u op 10 april 2009 aankwam. U vroeg er asiel aan, maar verbleef er tot oktober 2010 in slechte omstandigheden in een gesloten centrum. Vervolgens ging u naar België waar u op 8 februari 2011 aankwam en een eerste maal asiel vroeg. Uit vrees om teruggestuurd te worden naar Malta kwam u niet opdagen voor het gehoor door de Belgische asielinstanties bij het CGVS op 21 september 2011. Op 11 oktober 2011 werd in uw dossier een technische weigeringsbeslissing genomen.

Op 2 februari 2012 diende u uw tweede, huidige, asielaanvraag in België in. U verklaart niet te zijn teruggekeerd naar Nigeria. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een brief van een vriend neer waarin uw problemen in Nigeria toegelicht worden.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht *iuncto* artikel 48/3, minstens artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De materiële motiveringsplicht zal *in casu* worden onderzocht in het licht van de voorwaarden tot toekenning van de vluchtelingenstatus, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. Daarbij moet in acht genomen worden wat volgt:

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. De bestreden weigering tot toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus wordt gemotiveerd als volgt :

"Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vroeg op 8 februari 2011 een eerste keer asiel aan in België. Uit vrees om teruggestuurd te worden naar Malta (gehoor CGVS, p.6) kwam u echter niet opdagen voor het gehoor bij het CGVS op 21 september 2011. Daarom werd in uw dossier een technische weigeringsbeslissing genomen. Dat u op 21 september 2011 niet kwam opdagen voor uw gehoor bij het CGVS en de Belgische asielinstanties bijgevolg niet eens de kans gaf om uw dossier te bestuderen, getuigt van een gebrekkige medewerking aan een vlotte behandeling van uw asielaanvraag en is onverenigbaar met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het feit dat u bijna een jaar, tot 2 februari 2012, wachtte om een nieuwe asielaanvraag in te dienen, relativeert ook de ernst van de door u voorgehouden vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade in uw land van herkomst.

Daarnaast hebt u tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) (vragenlijst en verklaring, dd. 5 april 2011) in het kader van uw eerste asielaanvraag, het invullen van het overnameverzoek bij de DVZ (dd. 3 mei 2011), het gehoor bij de DVZ (verklaring, dd. 2 februari 2012) in het kader van uw tweede asielaanvraag en het gehoor voor het CGVS (dd. 15 juni 2012) in het kader van uw tweede asielaanvraag, ernstige tegenstrijdige verklaringen afgelegd in verband met uw geboortedatum, de naam van uw moeder, de huidige verblijfplaats van uw moeder, de naam van uw broer, het feit of u al dan niet een zus heeft, uw verschillende woonplaatsen in Nigeria, de datum van uw vertrek uit Nigeria en de data waarop uw vader en zus overleden zijn. In de verklaring afgelegd bij de DVZ op 5 april 2011, stelde u dat uw moeder Alosia Theresa heet. In het overnameverzoek, ingevuld bij de DVZ op 3 mei 2011, verklaarde u dat uw moeder Ogbolle Isterisa heet. Bij het CGVS verklaarde u dat uw moeder Anna Effediyi heet. Wanneer u gevraagd wordt of uw moeder ook nog andere namen heeft, antwoordt u ontkennend. Wanneer u vervolgens gevraagd wordt, wat de 2 eerder opgegeven namen dan betekenen, verklaart u dat uw moeder toch verschillende namen heeft (gehoor CGVS, p.3,4). Dat u uw verklaringen aanpast, naarmate meer informatie gegeven wordt, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan.

In de verklaring ingevuld bij de DVZ tijdens uw eerste asielaanvraag op 5 april 2011 verklaarde u dat uw moeder momenteel nog steeds in Owerri woont (zie punt 13). Op het CGVS verklaarde u echter dat uw moeder in 2005 uit Owerri naar Esa in Edo state vluchtte (gehoor CGVS, p.7). Uw afgelegde verklaringen zijn tegenstrijdig. Bovendien raakt dit de kern van uw relaas, aangezien u verklaart dat uw problemen en die van uw moeder veroorzaakt werden door de dorpelingen uit Ugbomire, dat vlakbij de stad Owerri ligt (gehoor CGVS, p.5,7,8).

In de verklaring ingevuld bij de DVZ tijdens uw eerste asielaanvraag op 5 april 2011 stelt u dat u 1 broer Patrick heeft (zie punt 30). U hebt het niet over een zus. Bij het CGVS verklaart u echter dat u een broer hebt die Udi heet en dat u een zus hebt die Ada heet (gehoor CGVS, p.4). Wanneer u geconfronteerd werd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u dat Patrick een familielid is waarmee u Nigeria verliet en dat u altijd gezegd hebt dat u een zus Ada hebt (gehoor CGVS, p.4). Hiermee overtuigt u niet aangezien de verklaring bij de DVZ u werd voorgelezen en u zich aan de hand van uw handtekening akkoord verklaarde met de inhoud ervan.

In de verklaring ingevuld bij de DVZ tijdens uw eerste asielaanvraag op 5 april 2011 stelt u dat u steeds in Owerri woonde (zie punt 9). In de verklaring ingevuld bij de DVZ tijdens uw tweede asielaanvraag op 2 februari 2012 stelt u dat u van uw 9 tot 12 jaar in Noht woonde en daarna in Esa. Bij het CGVS verklaarde u dat u geboren werd in Owerri, vervolgens verhuisde naar Kaduna, in 2001 verhuisde naar Benin City, in 2003 verhuisde naar Ugbomire nabij Owerri en in 2005 vluchtte naar het dorp Esa in Edo state (gehoor CGVS, p.5). Wanneer u geconfronteerd werd met deze tegenstrijdigheden verklaarde u dat u nooit gezegd hebt dat u in Owerri opgroeide (gehoor CGVS, p.5). Opnieuw overtuigt u niet aangezien de verklaring bij de DVZ u werd voorgelezen en u zich aan de hand van uw handtekening akkoord verklaarde met de inhoud ervan. Bovendien raakt deze tegenstrijdigheid opnieuw de kern van uw relaas aangezien uw verklaarde problemen zich situeren in Ugbomire, dat vlakbij de stad Owerri ligt (gehoor CGVS, p.5,7,8).

In de verklaring ingevuld bij de DVZ tijdens uw eerste asielaanvraag op 5 april 2011 stelt u dat u Nigeria verliet in 2009 (zie punt 35). In het overnameverzoek, ingevuld bij de DVZ op 3 mei 2011 verklaarde u dat u Nigeria verliet in februari 2009 (zie punt 28). Op het CGVS verklaarde u echter dat u Nigeria verliet in 2008 (gehoor CGVS, p.6). Wanneer u met deze tegenstrijdigheden geconfronteerd werd specificeerde u zelfs dat u Nigeria op 5 augustus 2008 verlaten hebt (gehoor CGVS, p.6). Opnieuw

overtuigt u niet aangezien de verklaring en het overnameverzoek bij de DVZ u werden voorgelezen en u zich aan de hand van uw handtekening akkoord verklaarde met de inhoud ervan. Daarbij is het weinig aannemelijk dat u bij uw tweede asielaanvraag een precieze datum zou herinneren dewelke niet overeenstemt met uw eerdere verklaringen.

In de verklaring ingevuld bij de DVZ tijdens uw tweede asielaanvraag op 2 februari 2012 stelt u dat u tijdens uw verblijf in Malta contact had met uw moeder en hoorde dat uw vader en zus intussen gestorven waren. Bij het CGVS verklaarde u echter dat uw vader overleed in 2003 en uw zus in 2005 (gehoor CGVS, p.5). U verklaarde ook dat u van april 2009 tot oktober 2010 in Malta verbleef en in 2008 uw land verliet (gehoor CGVS, p.6). Uw verklaring dat u tijdens uw verblijf in Malta tussen 2009 en 2010 van uw moeder hoorde dat uw vader en zus intussen overleden waren is tegenstrijdig met uw verklaring dat uw vader en zus al in 2003 en 2005 overleden waren. Bovendien raakt deze tegenstrijdigheid de kern van uw asielrelaas. U verklaarde immers dat u en uw zus in 2005 gefolterd werden door jullie vervolgers en dat uw zus hierbij overleed (gehoor CGVS, p.5). Wanneer u gevraagd werd waarom u bij uw eerste asielaanvraag op 8 februari 2011 niets gezegd hebt over het eerdere overlijden van uw vader en zus, stelt u dat u denkt dat u het wel gezegd hebt (gehoor CGVS, p.8). Deze verklaringen vindt geen steun in het administratieve dossier en nogmaals dient er op gewezen te worden dat uw verklaringen bij de DVZ u werden voorgelezen en u zich aan de hand van uw handtekening akkoord verklaarde met de inhoud ervan.

Bij uw eerste asielaanvraag verklaarde u telkens dat u geboren bent op 17 juni 1989 (zie vragenlijst van het CGVS, ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 5 april 2011 & overnameverzoek, ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 3 mei 2011). U herhaalde deze geboortedatum bij uw tweede asielaanvraag bij de DVZ op 2 februari 2012. Op het CGVS verklaarde u echter dat u geboren bent op 17 juni 1988. Wanneer u geconfronteerd werd met deze tegenstrijdigheid, stelde u dat geboortedata niet minutieus bijgehouden worden in Afrika en dat u uw geboortedatum niet kent (gehoor CGVS, p.2,3). Hiermee verklaart u echter niet waarom u meermaals consequent de geboortedatum 17 juni 1989 opgeeft, maar bij het CGVS plots de geboortedatum 17 juni 1988 opgeeft (gehoor CGVS, p.2). Dergelijke veelvuldige tegenstrijdigheden doorheen uw verschillende afgelegde verklaringen, die bovendien meermaals de kern van uw asielrelaas betreffen, zorgen ervoor dat u allesbehalve betrouwbaar overkomt. Uw algemene geloofwaardigheid komt dan ook zeer ernstig in het gedrang.

Gevraagd naar uw problemen in uw land van herkomst stelde u in de vragenlijst van het CGVS, ingevuld bij de DVZ tijdens uw eerste asielaanvraag op 5 april 2011, dat u door de hogepriester beschuldigd werd een heks te zijn. Nadat u gedwongen werd een speciale drank te drinken bekende u allerlei zaken. U werd vastgebonden en na 3 dagen kon u ontsnappen en bent u het land ontvlucht (zie p.3 pt.5). Ten eerste is het opvallend dat u toen niets vertelde over de aanleiding van uw problemen, namelijk de dood van de koning en de beschuldiging dat u zijn dood veroorzaakt had (gehoor CGVS, p.7). Dit betreft allerm minst een detail. Van een kandidaat-vluchteling die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding van zijn vertrek of vlucht uit zijn land van herkomst zouden zijn geweest. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit vanaf het begin. Het feit dat u stelt dat het gehoor bij de DVZ erg kort was en u geen details moest geven (gehoor CGVS, p.8), kan geen afdoende verklaring bieden voor het niet-vermelden van dit essentieel element, meer bepaald de aanzet tot uw vertrek, van uw asielrelaas.

Ten tweede verklaarde u bij het CGVS dat u kon ontsnappen uit het 'slechte woud', vervolgens vluchtte naar Esa en daar de raad kreeg om het land te verlaten (gehoor CGVS, p.7). Zowel bij de DVZ als bij het CGVS verklaarde u dus dat u vrij snel na uw ontsnapping uit het bos het land verliet. Pas toen u geconfronteerd werd met het feit dat u in 2005 vluchtte naar Esa, maar pas in 2008 het land verliet en dus nog 3 jaar in Nigeria verbleef, verklaarde u dat u nog vervolgd werd en zich steeds verborg (gehoor CGVS, p.7). Voorheen maakte u echter nooit melding van het feit dat u in Esa nog vervolgd werd. Dat u uw verklaringen aanpast naarmate er meer vragen worden gesteld, komt uw geloofwaardigheid niet ten goede. Ten derde vertelde u bij het CGVS niets over het verplicht drinken van een drankje, terwijl u dit nochtans expliciet vermeldde bij de DVZ. Pas nadat u hier expliciet naar gevraagd werd, legde u hierover verklaringen af (gehoor CGVS, p.8). Opnieuw geldt dat het feit dat u uw verklaringen aanpast, naarmate er meer vragen worden gesteld, uw geloofwaardigheid niet ten goede komt.

In het licht van al het voorgaande kan volstrekt geen geloof meer gehecht worden aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal. Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Wat de door u neergelegde brief en de kopie van de identiteitskaart van Ehimen Junior betreft: het betreft hier een gesolliciteerd document dat op uw vraag door een vriend werd opgesteld en dus allesbehalve als een objectieve bron kan beschouwd worden. Bovendien moeten documenten, om enige waarde te hebben, ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

U legde tot slot geen documenten neer die ons toelaten om uw identiteit, nationaliteit of reisroute te controleren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2.5. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen.

2.6.1. Verzoeker doet gelden dat hij nauwelijks de mogelijkheid heeft gekregen om zijn asielaanvraag toe te lichten tijdens het gehoor. Het gehoor was er, zo stelt hij, voornamelijk op gericht om vermeende tegenstrijdigheden te ontwaren, en dit omdat de dossierbehandelaar verkeerdelijk in de veronderstelling was dat verzoeker zich voor iemand anders uitgaf. Verzoeker ligt de oorzaak van die verwarring toe en wijst erop dat één en ander kon worden rechtgezet door zijn raadsman aan het einde van het gehoor. De beschuldiging, tijdens het gehoor, dat verzoeker asiel zou hebben aangevraagd onder een andere naam en nationaliteit, getuigt van een oppervlakkige voorbereiding van het gehoor en heeft een grote invloed gehad op het verloop van het dossier, nu de verkeerde overtuiging van de dossierbehandelaar dat verzoeker eerder had getracht de Belgische asielinstanties te misleiden, een grote invloed heeft gehad op diens onafhankelijkheid en onpartijdigheid en diens vooringenomenheid heeft veroorzaakt. Deze houding blijkt duidelijk doorheen het gehoor: in elk antwoord van verzoeker werd een vermeende contradictie ontwaard die door hem diende te worden weerlegd. Bovendien heeft de bewering dat verzoeker eerder asiel zou hebben aangevraagd onder een andere naam en nationaliteit ook bij een verbouwereerde verzoeker zelf een complete verwarring veroorzaakt, hetgeen een weerslag heeft gehad gedurende het verdere vervolg van het gehoor. Uiteindelijk, zo stelt verzoeker, is nauwelijks ingegaan op zijn werkelijke asielmotieven en de dossierbehandelaar nam daarbij niet eens de moeite om verzoekers verklaringen juist en volledig weer te geven, hetgeen nochtans een verplichting is. Zo blijkt uit p 7 van het gehoorverslag dat hij schrijft: *“warrige uitleg die ik niet kan volgen”* wanneer verzoeker sprak over de kern van zijn asielmotieven. Verzoeker vraagt dan ook de nietigverklaring van de bestreden beslissing met het oog op een nieuw gehoor.

2.6.2. In eerste instantie dient erop te worden gewezen dat het misverstand waarvan sprake reeds op het einde van het gehoor werd rechtgezet door verzoekers raadsman en dat de protection officer daarop antwoordde: *“bedankt, goed dat dit rechtgezet wordt”*. In zoverre verzoeker wil laten gelden dat dit misverstand in hoofde van de dossierbehandelaar ertoe heeft geleid dat het gehoor niet werd gevoerd zoals het hoort of dat er sprake is van een vooringenomenheid van de betrokken ambtenaar die de onpartijdige behandeling van het dossier in de weg zou hebben gestaan, komt het hem toe om aan te tonen dat de motieven van de bestreden weigeringsbeslissing deze niet kunnen dragen, om reden dat ze niet correct zijn of niet afdoende. Het loutere feit dat de dossierbehandelaar verzoeker zou hebben gewezen op contradicties is op zich geen reden om enige vooringenomenheid aan te tonen. Het is immers precies de taak van de betrokken ambtenaar om de geloofwaardigheid van het asielrelaas dat door degene die een asielaanvraag heeft ingediend te berde wordt gebracht, na te gaan. Bovendien werd verzoeker dus tijdens het gehoor reeds in de gelegenheid gesteld zich te verantwoorden voor eventuele contradicties, zodat niet valt in te zien hoe dit hem op enigerlei wijze zou hebben geschaad.

2.7.1. Verzoeker doet gelden dat de vermeende tegenstrijdigheden nopens zijn geboortedatum, de naam van zijn moeder, diens huidige verblijfplaats, de naam van zijn broer, of hij al dan niet een zus

heeft en de verblijfplaatsen in Nigeria, één voor één betrekking hebben op verschillen tussen de vragenlijst van de dienst Vreemdelingenzaken en de verklaringen afgelegd bij de verwerende partij. De verwerende partij, zo betoogt verzoeker, gaat er verkeerdelijk van uit dat de voormelde vragenlijst een hoge graad van precisie en volledigheid beoogt, terwijl dit in wezen enkel een bijzonder summiere en oppervlakkige weergave is van de motieven van de asielzoeker, waarbij die repetitief wordt aangemaand zijn verhaal in te perken. Daarbij komt nog, zo stelt hij verder, dat de voorlezing van de ingevulde vragenlijst een loutere formaliteit betreft en veelal niet wordt nageleefd: in de praktijk plaatst verzoeker zonder enige controle zijn handtekening op de vragenlijst. De contradicties kunnen derhalve niet worden weerhouden, ook nu de vragenlijst bij de dienst Vreemdelingenzaken en het gehoor bij de verwerende partij fundamenteel verschillend zijn in volledigheid, precisie en finaliteit.

2.7.2. De Raad stelt vast dat de in de bestreden beslissing opgesomde tegenstrijdigheden stuk voor stuk grond vinden in de door de commissaris-generaal vermelde stukken van het administratief dossier, met name de vragenlijst en de verklaring ingevuld bij de DVZ tijdens verzoekers eerste asielaanvraag op 5 april 2011, de verklaring ingevuld bij de DVZ tijdens verzoekers tweede asielaanvraag op 2 februari 2012 en het gehoorverslag van het CGVS van 15 juni 2012. Het gaat om tegenstrijdige verklaringen over zijn geboortedatum, de naam van zijn moeder, de huidige verblijfplaats van zijn moeder, de naam van zijn broer, het feit of hij al dan niet een zus heeft, zijn verschillende woonplaatsen in Nigeria, de datum van zijn vertrek uit Nigeria en de data waarop zijn vader en zus overleden zijn. De Raad treedt de verwerende partij bij in haar vaststelling en evenzeer in de –overigens ongemoeid gelaten– motivering van de relevantie ervan. Verzoeker lijkt deze vaststellingen te willen betwisten door zijn verklaringen naar aanleiding van het invullen van de vragenlijst bij de dienst Vreemdelingenzaken als niet relevant af te doen, gezien de aard en de beperkte omvang van deze vragenlijst, maar hij lijkt eraan voorbij te gaan dat de tegenstrijdigheden die werden vastgesteld betrekking hebben op loutere niet voor interpretatie vatbare feitelijkheden met betrekking tot dewelke verzoeker er dus klaarblijkelijk niet in is geslaagd eenduidige verklaringen af te leggen. Dit terwijl van een asielzoeker mag verwacht worden dat hij tijdens de asielprocedure eenduidige verklaringen aflegt over de feiten die de essentie uitmaken van zijn asielrelaas en de aanleiding waren tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst. Dat de vragenlijst minder uitgebreid is dan datgene waarnaar gepeild wordt tijdens het gehoor bij de verwerende partij is inderdaad zo, maar dit doet niets af aan het feit dat verzoeker over alle voormelde aspecten duidelijk tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Verzoekers argument dat het moet gaan om vergelijkbare en gelijkaardige verklaringen snijdt geen hout en van hem mag worden verwacht dat hij zowel bij het invullen van een vragenlijst als bij een vraag door de protection officer wordt geacht op dezelfde vragen hetzelfde antwoord te geven.

2.7.3. In de mate dat hij stelt dat het ondertekenen van de vragenlijst door de asielzoeker doorgaans slechts een formaliteit is, stelt de Raad vast dat op de vragenlijst is vermeld dat het verslag aan verzoeker werd voorgelezen in het Engels en blijkt er ook uit dat verzoeker door het te ondertekenen de inhoud ervan heeft aanvaard. Dat één en ander, in weerwil van wat uitdrukkelijk staat vermeld, niet zou zijn gebeurd, wordt op geen enkele wijze aannemelijk gemaakt.

2.8. Verzoekers argument dat, precies omwille van de hiervoor reeds geschetste beknoptheid van de vragenlijst bij de dienst Vreemdelingenzaken, de verwerende partij hem niet kan verwijten bij deze dienst niet te hebben vermeld over de concrete aanleiding van de beschuldiging van hekserij, kan niet worden bijgetreden. Zoals reeds gesteld is de finaliteit van de vragenlijst onder meer inderdaad een beknopte weergave van de voornaamste elementen van het asielrelaas. Zo werd onder het luik 3 vraag 5 gevraagd een kort overzicht te geven van de belangrijkste feiten die wijzen op een vrees of een risico, niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven. Derhalve mag van verzoeker worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen uit zijn asielrelaas vermeldt, meer in het bijzonder het feit dat hij en zijn zus er door de dorpelingen van werden beschuldigd heksen te zijn en de koning te hebben gedood, waarop ze gemarteld werden en zijn zus overleed, waarna hij werd vastgebonden in het bos, en dat ze van plan waren om verzoeker op het graf van de koning te offeren. De vaststelling dat verzoeker hierover met geen woord heeft gerept bij het invullen van de vragenlijst en dit gegeven pas voor het eerst ter sprake brengt tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal, kan niet als een loutere aanvulling beschouwd worden, maar ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid van het asielrelaas, daar deze gebeurtenissen de kern uitmaken van de problemen waarmee verzoeker zich geconfronteerd zag. Hetzelfde kan worden gesteld met betrekking tot de vaststelling dat verzoeker bij de dienst Vreemdelingenzaken naliet te vertellen dat hij na zijn vlucht naar het dorp E. nog steeds vervolgd werd en dat hij zich er nog steeds verborg. Hieromtrent stelt verzoeker dat hij nooit heeft verklaard dat hij in 2005 het land zou hebben verlaten, en dat hij enkel verklaard heeft dat hij in 2005 uit Imo State vluchtte naar E. in Edo State, alwaar hij gedurende drie jaar ondergedoken

bleef. Dit argument doet echter geen afbreuk aan het feit dat verzoeker in eerste instantie niet vertelde dat hij in E. nog werd vervolgd en zich daar moest verbergen. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing nergens word gesteld dat verzoeker verklaard heeft dat hij in 2005 het land zou hebben verlaten, zodat verzoekers betoog geen hout snijdt.

2.9. Waar verzoeker betoogt dat hem niet kan verweten dat hij aanvankelijk tijdens het gehoor bij de verwerende partij geen melding maakte over het verplicht drinken van een drankje, kan hij evenmin worden bijgetreden. Verzoeker stelt dat hem tijdens het gehoor werd gevraagd niet te veel details te geven, maar het betreft hier allerminst een detail : nadat hij het drankje zou hebben gedronken zou verzoeker hebben bekend. Dit maakt dus wel degelijk een essentieel onderdeel uit van het asielrelaas en er valt niet in te zien waarom verzoeker, die werd uitgenodigd zijn verhaal te vertellen, blijkbaar bij de dienst Vreemdelingenzaken dit wel als een wezenlijk element in zijn relaas had beschouwd, en niet tijdens het gehoor bij de verwerende partij.

2.10. De Raad is van oordeel dat op grond van de in de bestreden beslissing vastgestelde zwaarwichtige tegenstrijdigheden en incoherenties de verwerende partij genoegzaam tot de beslissing kon komen dat aan het asielrelaas geen geloof kan worden gehecht. De bestreden beslissing is op een afdoende wijze gemotiveerd en verzoeker toont niet aan dat de beoordeling van zijn dossier niet op onpartijdige wijze zou zijn gebeurd. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat hij dermate verbouwereerd was door de gang van zaken dat hij er niet zou in zijn geslaagd volwaardige verklaringen af te leggen. Een en ander blijkt alvast niet uit het gehoorverslag. Het middel is niet gegrond.

2.11. Verzoeker heeft geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aangebracht die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend dertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS